

הודוסיין

דס ובושם צרפתי

אם ישנה גבורה קרבית עליונה, הרי זו גבורתו של החייל הרגיל הצונת מאוירון, זו הפעם הראשונה בחייו - ישר לתוך קרב כמעט מיושם. השבוע ביצעו כמה מאות חיילים מביצע זה מעל לעמדות הצרפתיות המותקות בדיאן-ביאן-פור. היתה זאת נקודת השיא באחד הקרבות המורמים ביותר בתולדות המלחמה.

מפקד המבצר היה אלוף ארוך-אף, חשוב כובע-סירה ארום, שהצליח גם בשעות הקרב החמורות ביותר להפיץ ריח ניוחח של בושם צרפתי. קריסטיאן דה-קאסטרי הוא אציל, חייל מקצועי מלידה, מפקד מוכשר ומתחברב מן הסוג הצומח רק בצבא הצרפתי. לו היה מחזאי מחונן בוחר את נפשות העלילה, לא יכול היה לבחור לו אויב שונה יותר. זו נגויאן גיאפ הוא גבר נמוך, בעל פנים ילדותיים וחיוך ביישני, מורה גימנסיה להיסטוריה ולשפה הצרפתית, כרגע מפקד ראשי של צבא ויאט-מין ושר המלחמה שלה. גאווה מול סכינים. מלבד "גנרל" גיאפ, הלוחם בכובש זר ותורם תרומה למחמה הקומוניסטית העולמית, אין איש יודע בדיוק מדוע הוא נמצא במקום שהוא נמצא. למען צרפת נלחמים ברמנים ומארוקאים.

חיילי לגיון חזרים בהודוסיין קפיצה לשלגי הקילומטרי

שכירי לגיון חזרים, המעונינים בהודוסיין כמו בשלגי הקילומטרי. שעות מכולם יודעים הצרפתים עצמם מה הם עושים בדיאן-ביאן-פור, או בכל מקום אחר בהודוסיין הנושא שם שאין הם מסוגלים לבטאו. כי לצרפת אין מה להרויח במלחמה זו. אם ינצחו, יצטרכו להעביר את השלטון לידי ממלכה מקומית עצמאית. אם ינוצחו, הקומוניסטים ישתלטו על הארץ, וכנראה את הארצות השכנות שאינן שייכות לה. לצרפת אין שום ענין בכל אותן חלקי העולם. אולם צרפת ממשיכה במלחמה שהיא שונאת אותה, מתוך טעמי פרסטיגיה וחוסר-מוצא. מפלה בהודוסיין תהיה אסון לצרפת, סופה כמעצמה עולמית. נצחון בהודוסיין הוא בלתי-אפשרי, כי מעולם עוד לא נוצחה מלחמת-השיחור של עם נגד צבא זר. ישנה רק דרך אחת נוספת: כניסת צבא ארצות-הברית למלחמה זו. הפיכתה לקוריאנה שניה.

ארצות-הברית

למלחמה

"כולנו מעריכים את הגנרל (אייזנהאואר), אולם אם יבחר היה עליו לספל במקרה מסוים כן של פיצול האישיות! מלים אלה של עדלי טיבונטון, לפני למעלה משנה, מצלצלות כיום כנבואה.

שלושה סוגי אנשים התחברו בשעתו כדי לשים את הגנרל בבית הלבן: איתם שרצו לשים קץ לקו המבחן של טרומן וסמכו על אייק שהיה איש חזק; אותם שמאסו במלחמת קוריאנה וסמכו על אייק שימצא את הדרך לשלום; ואתם שבהללו במסים הגבוהים וי-האמינו כי ישא רפובליקאי יקצץ בהוצאות. היו אלה שלוש מטרות יפות. היה להן רק

שירים עם תימים

כאשר הופיע ישעיהו (שייקה) אופיר, אמן הפנטומימה, על הבמה הפתוחה של נשף-הסטודנטים בחיפה, לא נבהל מפני ה'גשם שירד אותה מעל הכרזי בעליצות: "עכשו נוצר מגע מלא בין כל שלושת ה'גורמים: בניו בין הגשם ובין הקהל."

אמנית אחרת שהשתתפה באותו נשף, ה'זמרת השחרחרת, ערבת-הקול, שושנה דמארי, גילתה אף היא אומץ-לב, עמדה שעה ארוכה בגשם, שיעשעה את הקהל ה'רובב בשירי-מים תימניים.

לא סבל כלל מן הגשם החידוני היש-ראלי שמואל (שמוליק) רוזן, שישב באחד האולמות הסגורים של הטכניון, ניהל חידושים עד לשעות-הבוקר הטכנות. אמר הוא בחיוך: "מעולם לא היה לי מספר כה רב של לקוחות."

אורח אחר של נשף-הסטודנטים, ששיעשע את הקהל רק מעל גבי הגליונות של עתון-הנשף, דן (מה נשמע?) בן-אמוץ, נחבא במשך כל הזמן אל הכלים, התבודד מאחורי בני-הטכניון, בחברת בני חבורת האש, שצלו גינים. כאשר נשאל הוא לסיבת התנהגותו, השיב קצרות: "כאל הוא שואל אותי, מה נשמע? זה כבר נשמע לי!"

חברו למקצוע של בן-אמוץ, סופר מעריב בחיפה רפאל בשן, הצנום ורב-המרץ, ניסה להקדים את שאר העתונאים, הפליג ללב-הים בסירת-מונע, התאמץ לעצור את א/ק מבטח, שהובילה את עצמותיהם של הבארון ארמון (הנדיב הידוע) דה-רומטיילר ורעייתו, קיבל תשובה קולעת מפי מפקד האניה, אריה (בומזי) בומאש: "מה? אתה חושב שזאת מוגינת?"

בכלי התחורה אחר, בגובה של 3 ק"מ ב' מטוס אלניל שסס מנאירובי ליוהאנסבורג, הגג יוסף גולדשטיין חלוצה המצטיין של הנבחרת הישראלית בדרום אפריקה את יום הולדתו הישראלי.

נשק עם חלב

מזל ביש היה לקומיקאי האמריקאי צרוד הקול וארן-החוטם ג'ימי דוראנטה, שי נצפע בחוטמו המפורסם, שעה שנפל עליו ממסכה שיש פסנתר, בעת הופעה בטלביזיה. אמר ג'ימי בהעותו את פניו החבושים: "ביטחתי את החוטם ב'100 אלף דולר - והאסון היה מוכרח לקרות דווקא ימים מספר לאחר שפקע תוקף הביטוח!"

כאשר נשאל קצין משטרה הקשור לבטח חזן הרכוש, אפרים הופשטיין, ראש ה'מחלקה הפלילית בפועל במטה-הארצי של משטרת-ישראל, אם הכסף שנגנב, מקופת מלוח של הנוגדים בירושלים והנשק שנמצא אתו יחד בכדי-חלב, הוטמנו שם על ידי אנשי-מחתרת, השיב נמרצות: "זאת היתה רק גניבה לשם גניבה, כולנו היינו במחתרת ולמדנו שיש לשמור נשק בכדי-חלב, ואין פלא בכך שהגנבים השתמשו בשטיות המוכרות."

כשהוראתה לאיש-משטרה אחר, עמוס בן-גוריון, עוזר למפקח הכללי של מש'טרת-ישראל, על ידי צופה שישב לידו ב'תחרות-אירגון, תמונה בה מצולם אדם מא' כיל טלה, לא ייחס לה חשיבות, עד שנוכח כי זוהי תמונת אביו דוד בן-גוריון, ש'צולם על ידי הצופה-המטייל בשדה-בוקר. אמר הוא לבעל התמונה: "תוכל להראות את זה לכל הקהל."

הה עם סוכר

הפתיעה את בני-עמיה הנסיכה הבריטית מרגרט, אחותה של אליזבת השנייה, מלכת בריטניה, שפשטה את פרוותה היקרה, לב'שה בגדי-כורסי, ירדה לעמקי פתח בנוטינגהאם, אנגליה, הכריזה במחותה את סניה המטווחים: "אבק הפתח היה מחזק כמו סוכר."

חיבה מיוחדת לסוכר מסוג מסויים גילה גם קונסול סולין בתל-אביב, מארק תח, שנשאל מדוע נחשבת השוקולדת הישראלית למשובחת בעולם. השיב בנימה תלחזנית: "עשויה מסוכר סולני."

כאשר נשאל חבר מסלגתו של תח, ציר מקיי בכנסת מאיר יודקר, על ידי עוזי נאים, אמר נכונן חבד: שבעל-החידה שלו חוציא גנזו צו-שינוי, השיב בנימה תלחזנית: "הו נודע לי רק מחזק העחזנות."

מה שאינני מבינה, למשל, הוא מדוע אנשים מתכתבים, כמו זה ב' טורונטו מעונינים בגובהה של ה'נערה. האו!

אני אהבתי לקבל סכתבים מן הסוג שכתב לי צעיר בן 17,5 ("בעוד שנתיים ומחצה אהיה בן עשרים"), צבר כחול עיניים ובחור-שיער (861/215) שופע חוש-הומור, מוכתחני כי הנערה שתתקשר אתו לא תשתעמם. הוא חניך תנועת נוער הלוצית, לומר בשמינית, אומר שי אינו יספחה, אולם גם לא שימפנזה תכנות אלה מאפשרות לו לדיות נשיא אגודת בעלי-הקורקונטים ומועמד רציני לנשיאות מועדון ציירי-הקרקסות. את יתר הפרטים יפרט לנערה חייננת בריאת-הניוון, בעלת השכלה תיכונית (א כמעט).

דרך אגב, רשון

את היזמה לענין אותו, משאיר סכנאי הררי בן 20 (861/216) כירי נערה בת 19 (861/217) להתכתב אהו. כדי שיהיה לה מעט מושג עליו הוא: בעל גובה של 1.80 מ', שחיון טוב, רקדן לא נחשב, חובב ספרות, מוסיקה, ספרות, קולנוע ותיאטרון. הוא מצייץ, משום-מה, שיש בידו רשימה-גיהה למכונית ולאופנוע.

שיא ההזעה

כנראה מפני שהוא נמצא בחברה סלונית בו מספר הנערות מצומצם, מבקש בלונדי צעיר בן 19 בונגו בית-ספר תיכון (861/217) להתכתב עם נערה נכונה ו' נתמדה, נועזת (עד כדי כך, שתסכים אלצות לו כבר במכתבה הראשון את המונחה), חברותית ולא משעממת. רצוי, אך לא מחרתי, שתהיה ירושלמית.

הבר מחרתי בקנדה

מטורנטו, קנדה, חובב איש צעיר (861/218) שהיה חבר-מחתרת והחיל מל-המת השחור בארץ, נסע לקנדה כתייר, נשאר לפי שעה עם. לדבריו אינו מכושר. נבוכה הוא 1.65 ס"מ. הוא רוצה להתייחס עם בחורה רצינית בת 25-20, חומר דה בעלת נוכח מתאים.

לא רק גזמות-הן

משום שהיא עוסקת כעת ככתיבת עברי דה על נישא משטרי, מעונינת צעירה בע' לתכתב עמו. נוכח יד נהדר) להתכתב עם עורכדין צעיר לשם ליכונ בעיות. היא כותבת שהיא מחוננת לא רק בנויות-החן (861/219), אלא אף בנטייה לכתיבה. במקרה ולא יתקשר עורך דין, יכול כל בחור נכה השכלה כניל 17-22 לעשות זאת.

שלא זמנת לצוד

בהתכתבות לשמה, ללא כל כוונת, מעונינת אשה נשואה בשנות ה'20 (861/220) לכתוב ע' נבר, או אשה (באמת לא חשוב), בחוץ לארץ. הכתבים עברית.

אינני רוצה. להשאיק, אני מק' בלת הזמן מכתבים ובהם השאלה: האם את נשואה? רחוקה? אם אענה להם, אסיר את כל המיסתורין, ואז לא אקבל יותר מכתבים. לכן אני שותקת.

נעת הנה

אם נכונה: - טבעי הדבר שכתב בת ה'16 מעדיפה את חברת רעותה, על פני חברת-הנערים. אין לך כל סיבה לראות זה לא אורז, כדרך כלל, יותר משנה, ואז תפנה את התענינותך לבני המין השני.

גם כן משעה

יוזם ש: - מה אני חושבת על נערה בת-15 שנשקה לשלושת נערים שבנייה נשקת לחברת. יותר, רק ביום הולדתו נשקת פעם לארבעת עשר, או מח? הנח לאבא!

דוב נ: - אני יכולה להבין את אביך שאינו יכול לתת לך יותר כסף-כיס, אני יכולה להבין גם אותך, שבילוי עם נערה, כדליכה לפולנוע, הוא חוצאת גדולה מדי בשבילך. אתה נמצא בניל בו אינך צריך יותר לבקש כסף כיס מאבא-ילה. מדוע לא תתן שעורים פרטיים, למשל? בלי צחוק

הוא/היא

מדי-לרעה. דבר המפורסם לשכנים בקול-נוע' מובן שאני יכולה להתאמן בצחוק מעורר יותר, אולם זה יישמע מלאכותי. אם את באמת מוראת בניל צחוקך יהיה עליך ללכת רק לפרטים סטטיסטיים-עמיתים.

כל יום דרקון אחד

ויאלף ג: - הכרתך היא טיפוס של תעורה חרדומנית הסבורה כי אבולה יהי רונ לעמנה כל יום לפחות דרקון אחד. נגד זה אין לעשות דבר, חייך בטוב לב' חייא תתסבך במקומו או במיוחד בינו לבני לבני עצמנו. אני חושבת שאחז לא בלתי מרובצת מן העומות שהיא רואה בך את האביר.

למכות-העז ארבע

רואי: - רוב השינויים נעשים, משך חזמן מיושבים יותר, והם לרוב בעלים מצוינים. את השב' את דושך חמור בנגד זאת. יש לי מבר שחולף לו חוב' ולמט לבכות שבולס, כעת, אוילו רואית אותנו כיה קליה רז' למכות כמעט על אובע משבצ' אשונת, היית דואי נמצעת.